

Asia T-253/02

Chafiq Ayadi vastaan Euroopan unionin neuvosto

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka – Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet – Yhteisön toimivalta – Varojen jäädyttäminen – Toissijaisuusperiaate – Perusoikeudet – Jus cogens – TuomioistuINVALVONTA – Kumoamiskanne

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
12.7.2006 II - 2148

Tuomion tiivistelmä

- 1. Oikeudenkäyntimenettely – Väliintulo – Väliintulokirjelmä, jolla ei tueta yhden asianosaisen vaatimuksia*
(Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan neljäs kohta; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 113 artikla ja 116 artiklan 3 kohta)

2. *Kumoamiskanne – Kanne toimesta, jolla vahvistetaan aikaisempi toimi, josta ei ole nostettu kannetta määräajassa*
(EY 230 artikla)
3. *Kumoamiskanne – Yhteisöjen tuomioistuinten toimivalta*
(EY 5 artiklan toinen kohta, EY 60, EY 230, EY 301 ja EY 308 artikla)
4. *Kansainvälinen oikeus – Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirja – Turvallisuusneuvoston päätökset*
5. *Euroopan yhteisöt – Toimielinten toimien laillisuuden tuomioistuinvalvonta*
(Neuvoston asetus N:o 881/2002)
6. *Euroopan yhteisöt – Toimielinten toimien laillisuuden tuomioistuinvalvonta*
(Neuvoston asetuksen N:o 881/2002, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 561/2003, 2 a artikla)
7. *Euroopan yhteisöt – Toimielinten toimien laillisuuden tuomioistuinvalvonta*
(Neuvoston asetus N:o 881/2002)
8. *Kumoamiskanne – Yhteisön toimi, jolla pannaan täytäntöön Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmat – Asetus N:o 881/2002*
(EY 230 artikla; neuvoston asetus N:o 881/2002)
9. *Euroopan yhteisöt – Toimi, jolla pannaan täytäntöön Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmat – Asetus N:o 881/2002*
(EU 6 artikla; neuvoston asetus N:o 881/2002)
10. *Toimielinten säädökset, päätökset ja muut toimet – Perustelut – Perusteluvelvollisuuden laajuus*
(EY 253 artikla; neuvoston asetus N:o 881/2002)

1. Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan neljännen kohdan mukaan väliintulokirjelmässä saadaan esittää vain jonkin asianosaisen vaatimuksia tukevia vaatimuksia. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 116 artiklan 3 kohdan mukaan väliintulijan on hyväksyttävä asia sellaisena kuin se on väliintu-

lohetkellä. Väliintulijalla ei siis ole oikeutta esittää oikeudenkäyntiväitettä, jota asianosainen, jota hän tukee, ei ole esittänyt. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi kuitenkin työjärjestyksensä 113 artiklan nojalla milloin tahansa omasta aloitteestaan tutkia, onko asia jätettävä tutkimatta ehdottoman prosessinedellytyksen puuttumisen

vuoksi, myös silloin, kun väliintulija on esittänyt tätä koskevan väitteen. Proses-sinedellytys, joka koskee kanteen tutkit-tavaksi ottamista, on tällainen ehdoton prosessinedellytys.

(ks. 64, 67 ja 68 kohta)

2. Kumoamiskanne päätöksestä, jolla ai-noastaan vahvistetaan aiemmin tehty päätös, josta ei ole nostettu kannetta määräajassa, on jätettävä tutkimatta. Päätöksellä ainoastaan vahvistetaan aiempi päätös, jos se ei sisällä aiempaan päätökseen verrattuna mitään uutta ja jos sen, jolle aiempi päätös on osoitettu, tilannetta ei ole tutkittu uudelleen ennen myöhemmän päätöksen tekoa.

(ks. 70 kohta)

3. Yhteisöjen tuomioistuimet valvovat yhteisön toimien laillisuutta EY 5 artiklan toisessa kohdassa ilmaistuun toissijai-suusperiaatteeseen nähden. Kyseiseen yleiseen periaatteeseen ei kuitenkaan voida vedota EY 60 ja EY 301 artiklan soveltamisalalla, vaikka oletettaisiin, ettei se kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Siltä osin kuin on kyse taloudellisten suhteiden keskeyttämi-sestä kolmannen maan kanssa tai niiden

vähentämisestä, on näet todettava, että kyseisissä määräyksissä itsessään määrät-tään yhteisön puuttumisesta asiaan sil-loin kun yhteisön toimia ”pidetään tarpeellisina” Euroopan unionista tehdyn sopimuksen yhteistä ulko- ja turvalli-suuspolitiikkaa (YUTP) koskevien mää-räysten nojalla hyväksytyssä yhteisessä kannassa tai yhteisessä toiminnassa. EY:n perustamissopimuksessa myönne-tään siten unionille EY 60 ja EY 301 artiklan soveltamisalalla oikeus mää-rittää, että yhteisön toimet ovat tarpeel-lisia. Tällainen määrittäminen kuuluu unionin harkintavallan piiriin. Määrityk-sellä suljetaan pois yksityishenkilöiden oikeus riitauttaa EY 5 artiklan toisessa kohdassa vahvistetun toissijaisuusperi-aatteen nojalla sellaisten toimien lailli-suus, joihin yhteisö on myöhemmin ryhtynyt unionin YUTP:n nojalla hyväk-symän yhteisen kannan tai yhteisen toiminnan mukaisesti. Lisäksi koska EY 60 ja EY 301 artiklan soveltamisalaa voidaan laajentaa käyttämällä EY 308 artiklaa täydentävänä oikeusperus-tana sellaisten taloudellisten ja rahoituk-sellisten pakotteiden toteuttamiseksi, jotka koskevat yksityishenkilöitä, taistel-taessa kansainvälistä terrorismia vastaan ilman, että yhteyttä kolmansiin maihin on vahvistettu, tästä seuraa välttämättä, että yksityishenkilöt eivät myöskään voi riitauttaa toissijaisuusperiaatteen nojalla tässä yhteydessä unionin YUTP:n nojalla hyväksymän yhteisen kannan tai yhteisen toiminnan mukaisesti toteutet-tujen yhteisön toimenpiteiden lailli-suutta.

Joka tapauksessa, vaikka oletettaisiin, että toissijaisuusperiaatetta on sovellet-

tava EY 60 ja EY 301 artiklan soveltamisalalla, se, että turvallisuusneuvoston päätöslauselmat, jotka sitovat erotuksetta kaikkia Yhdistyneiden Kansakuntien jäseniä, pannaan jäsenvaltioissa täytäntöön yhdenmukaisesti, voidaan toteuttaa paremmin yhteisön tasolla kuin kansallisella tasolla.

(ks. 107–112 kohta)

samalla tavoin, kuin ne sitovat sen jäsenvaltioita, yhteisön perustamissopimuksen nojalla. Ensinnäkin, yhteisö ei voi laiminlyödä jäsenvaltioilleen kyseisessä peruskirjassa asetettuja velvoitteita eikä estää niiden täyttämistä. Toiseksi, yhteisö on perustamissopimuksensa nojalla velvollinen antamaan toimivaltansa käyttäen kaikki tarpeelliset säännökset, jotta sen jäsenvaltiot voivat noudattaa näitä velvoitteitaan.

(ks. 116 kohta)

4. Kansainvälisen oikeuden näkökulmasta Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjassa Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenvaltioille asetetuilla velvoitteilla on kiistaton etusija muihin kansallisessa oikeudessa tai yleissopimuksiin perustuvassa kansainvälisessä oikeudessa asetettuihin velvoitteisiin nähden, Euroopan neuvoston jäsenenä olevien Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenvaltioiden osalta myös niille Euroopan ihmisoikeussopimuksessa asetettuihin velvoitteisiin nähden ja yhteisön jäsenenä olevien YK:n jäsenvaltioiden osalta myös niille EY:n perustamissopimuksessa asetettuihin velvoitteisiin nähden. Tämä etusija ulottuu turvallisuusneuvoston päätöslauselmaan sisältyviin päätöksiin Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 25 artiklan mukaisesti.

5. Kun otetaan huomioon periaate, jonka mukaan Yhdistyneiden Kansakuntien oikeus on etusijalla yhteisön oikeuteen nähden, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivaltaa valvoa oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvänä seikkana turvallisuusneuvoston tai pakotekomitean päätösten laillisuutta yhteisön oikeusjärjestyksessä vahvistettujen perusoikeuksien suojan tason valossa ei voida näin ollen perustella kansainvälisen oikeuden eikä yhteisön oikeuden perusteella.

Vaikka yhteisö ei ole Yhdistyneiden Kansakuntien jäsen, Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjasta johtuvien velvoitteiden on katsottava sitovan yhteisöä

Näin ollen turvallisuusneuvoston Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun perusteella hyväksymät päätöslauselmat eivät lähtökohtaisesti kuulu

ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten valvonnan piiriin eikä tällä tuomioistuimella ole toimivaltaa kyseenalaistaa, edes oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvänä seikkana, niiden laillisuutta yhteisön oikeuden valossa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten on päinvastoin mahdollisuuksiensa mukaan tulkittava ja sovellettava yhteisön oikeutta siten, että se olisi sopusoinnussa jäsenvaltioille Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjassa asetettujen velvoitteiden kanssa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on kuitenkin toimivalta valvoa oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvänä seikkana tällaisten päätöslauselmien laillisuutta *jus cogensin* valossa, jolla tarkoitetaan kansainvälisen oikeusjärjestyksen perusteisiin (*ordre public*) kuuluvia sääntöjä, jotka velvoittavat kaikkia kansainvälisen oikeuden oikeussubjekteja, mukaan lukien YK:n elimet, ja joista ei ole mahdollista poiketa.

(ks. 116 kohta)

6. Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä annetussa asetuksessa N:o 881/2002, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 561/2003, määrättyä varojen jäädyttämisellä ei loukata asianomaisten henkilöiden perusoikeutta hallita omaisuuttaan eikä yleistä suhteellisuusperiaatetta *jus cogensin* kuuluvan ihmiskeskeisyyden perusoikeuksien yleisen suojaamisen standardin valossa.

Lisäksi asetus N:o 881/2002 ja ne turvallisuusneuvoston päätöslauselmat, jotka kyseisellä asetuksella pannaan täytäntöön, eivät estä asianomaisia henkilöitä elämästä tyydyttävää omaa elämää, perhe-elämää ja yhteiskunnallista elämää kun otetaan huomioon se, että jäädytettujen taloudellisten varojen käyttäminen yksinomaan henkilökohtaisiin tarkoituksiin ei ole sinänsä kiellettyä näiden toimien perusteella. Samoin mainitut toimet eivät sinänsä estä asianomaisia henkilöitä harjoittamasta ammatillista toimintaa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, vaan niillä on lähinnä vaikutusta tällaiseen toimintaan perustuvien tulojen saamiseen. Erityisesti asianomaisten asetuksen 2 a artiklan perusteella mainitun asetuksen 2 artiklaa voidaan olla soveltamatta kyseisessä säännöksessä määritettyin ehdoin kaiken tyyppisiin varoihin tai taloudellisiin resursseihin mukaan lukien siis taloudelliset resurssit, jotka ovat tarpeen ammatillisen toiminnan harjoittamiseksi palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana ja tällaisen toiminnan yhteydessä saadut tai saatavat varat. Vaikka 2 a artiklan säännös on poikkeus 2 artiklan säännökseen, sitä ei näet voida tulkita tiukasti, kun otetaan huomioon se humanitaarinen tavoite, johon sillä pyritään. Juuri kansallisten toimivaltaisten viranomaisien, jotka voivat parhaiten ottaa huomioon kutakin erikoistapausta koskevat erityiset olosuhteet, on ensi sijassa todettava, että tällainen poikkeus voidaan myöntää, ja tämän jälkeen huolehdittava sen valvonnasta ja sen täytäntöönpanosta ottamalla huomioon se seikka, että asianomaisten henkilön varat on jäädytetty.

(ks. 116, 126, 127, 130 ja 132 kohta)

7. Niiden, joita asia koskee, oikeutta tulla kuulluksi ei ole loukattu, koska turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa, joilla otetaan käyttöön pakotteita Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa sekä Talebania ja muita niitä lähellä olevia henkilöitä, ryhmiä, yrityksiä ja yhteisöjä vastaan, ei määrätä, että pakotekomitean olisi tällä tavalla kuultava asianomaisia henkilöitä ennen heidän merkitsemistään niiden henkilöiden luetteloon, joiden varat on jäädytettävä, ja koska missään kansainvälisen oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluvassa pakottavassa normissa ei näytetä edellytettävän tällaista ennalta kuulemistä. Erityisesti tilanteessa, jossa on kyse asianomaisten henkilöiden omaisuuden käyttöä rajoittavasta turvaamistoimesta, kyseisten henkilöiden perusoikeuksien kunnioittaminen ei edellytä sitä, että heille ilmoitetaan heitä vastaan esitetystä tosiseikoista ja todisteista, kun turvallisuusneuvosto tai sen pakotekomitea katsoo, että tämä olisi kansainvälisen yhteisön turvallisuutta koskevien syiden vastaista.
8. Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen N:o 881/2002 kumoamista koskevan kanteen yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutkii kyseisen asetuksen laillisuuden täysimääräisesti siltä osin, ovatko yhteisön toimielimet noudattaneet toimivaltaa sekä ulkoista laillisuutta koskevia määräyksiä ja niiden toimintaa koskevia olennaisia menettelymääräyksiä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutkii tämän saman asetuksen laillisuuden myös niiden turvallisuusneuvoston päätöslauselmien suhteen, jotka tällä asetuksella on tarkoitus panna täytäntöön, erityisesti muodollisen ja aineellisen asianmukaisuuden, sisäisen johdonmukaisuuden ja sen kannalta, onko asetus oikeasuhteinen päätöslauselmiin nähden. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutkii lisäksi kyseisen asetuksen laillisuuden ja välillisesti kyseessä olevien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien laillisuuden jus cogensiin kuuluvien kansainvälisen oikeuden yleimmäntasoisien normien, erityisesti ihmisyyksilön oikeuksien yleismaailmallista suojelua koskevien pakottavien normien valossa.

Yhteisön toimielinten ei myöskään tarvinnut kuulla asianomaisia henkilöitä ennen tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen N:o 881/2002 antamista tai sen antamisen ja täytäntöönpanon yhteydessä.

(ks. 116 kohta)

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiana ei sen sijaan ole valvoa välillisesti sitä, ovatko itse kyseessä olevat turvallisuusneuvoston päätöslauselmat perusoikeuksien mukaisia, sellaisina kuin näitä suojataan yhteisön oikeusjärjestyksessä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiana ei myöskään ole tarkastaa, ettei turvallisuusneuvoston toteuttamiensa toimenpiteiden perusteluina käyttämiä tosiseik-

koja ja todisteita ole arvioitu virheellisesti, eikä valvoo välillisesti, ellei ole kyse jus cogensin suhteen suoritetusta valvonnasta rajoitetuissa puitteissa, näiden toimenpiteiden tarkoituksenmukaisuutta ja suhteellisuutta. Asianomaisilla henkilöillä ei ole tältä osin mitään mahdollisuutta saattaa asiaa tuomioistuimen käsiteltäväksi, koska turvallisuusneuvosto ei ole pitänyt tarkoituksenmukaisena luoda sellaista itsenäistä kansainvälistä tuomioistuinta, jonka tehtävänä olisi lausua oikeuskysymysten ja tosiseikkojen osalta kanteista, jotka on nostettu pakotekomitean tekemistä yksittäisistä päätöksistä.

Kyseinen aukko kantajien oikeusturvassa ei kuitenkaan sellaisenaan ole jus cogensin vastainen. Oikeus saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi ei näet ole absoluuttinen. Rajoitusta, joka koskee asianomaisten henkilöiden oikeutta saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi ja joka johtuu siitä, ettei jäsenvaltioiden sisäisen oikeusjärjestyksen mukaan Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan VII luvun nojalla hyväksyttyjä turvallisuusneuvoston päätöslauselmia voida lähtökohtaisesti saattaa tuomioistuimen käsiteltäviksi, on pidettävä olennaisena osana tätä oikeutta. Tällaisen rajoituksen perusteluina ovat lisäksi sekä niiden päätösten luonne, joita turvallisuusneuvosto joutuu tekemään kyseisen VII luvun nojalla, että niiden laillinen tavoite. Lopuksi sellaisen kansainvälisen tuomioistuimen puuttuessa, jolla olisi toimivalta valvoo turvallisuusneuvoston toimien laillisuutta, pakotekomitean kaltaisen elimen perustaminen ja teksteissä annettu mahdollisuus kääntyä pakotekomitean puoleen milloin tahansa yksittäistapauksen tarkastamiseksi sellaisen muodollisen menettelyn mukaisesti,

johon asianomaiset hallitukset osallistuvat, on toinen kohtuullinen tapa turvata asianmukaisesti jus cogensissa tunnustettu asianomaisten henkilöiden perusoikeudet.

(ks. 116 kohta)

9. Asianomaisille henkilöille myönnettyä oikeutta esittää tapauksensa uudelleen-tarkastelua koskeva pyyntö sen valtion hallitukselle, jossa he asuvat tai jonka kansalaisia he ovat, heidän poistamiseksi niiden henkilöiden ja yhteisöjen luettelosta, joiden varat on jäädytettävä, on pidettävä turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa, sellaisena kuin pakotekomitea on niitä tulkinnut, ja tämän lisäksi myös yhteisön oikeusjärjestyksessä taatuna oikeutena.

Tästä seuraa, että sekä tällaista uudelleen-tarkastelua koskevaa pyyntöä tutkittaessa että sen johdosta mahdollisesti seuraavien valtioiden välisten kuulemisten ja toimenpiteiden yhteydessä jäsenvaltioiden on EU 6 artiklan mukaisesti noudatettava yhteisön oikeuden yleisinä periaatteina asianomaisten henkilöiden perusoikeuksia, sellaisina kuin ne taataan Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ja sellaisina kuin ne ilmenevät jäsenvaltioiden yhteisessä valtiosääntöperinteessä, silloin kun kyseisten perusoikeuksien noudattaminen ei näytä voivan estää jäsenvaltioiden Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjassa asetettujen velvoitteiden asianmukaista täytäntöönpanoa. Jäsenvaltioiden on siten valvottava mahdollisuuksiensa mukaan sitä, että asianomaiset henkilöt voivat esittää

hyödyllisesti heidän näkemyksensä toimivaltaisille kansallisille viranomaisille heidän tapauksensa uudelleen tarkastelua koskevan pyynnön yhteydessä. Lisäksi sitä harkintavaltaa, jota kyseisillä viranomaisilla on tässä yhteydessä katsottava olevan, on käytettävä siten, että otetaan asianmukaisesti huomioon ne vaikeudet, joita asianomaisilla henkilöillä voi olla järjestää oikeuksiensa tehokas suojaaminen heitä koskevien toimenpiteiden asiayhteyteen ja erityisluonteeseen nähden. Jäsenvaltioilla ei siten ole perusteita kieltäytyä aloittamasta määräysten mukaista uudelleentarkastelumenettelyä pelkästään sillä perusteella, että asianomaiset henkilöt eivät voi toimittaa tarkkoja ja merkityksellisiä tietoja hakemuksensa tueksi sen vuoksi, että he eivät ole voineet saada tietoonsa niiden luottamuksellisuuden johdosta niitä nimenomaisia perusteluja, joiden nojalla ne on lisätty riidanalaiseen luetteloon tai niitä todisteita, joihin kyseisissä perusteluissa nojaututaan. Samoin kun otetaan huomioon se seikka, jonka mukaan yksityishenkilöillä ei ole oikeutta siihen, että pakotekomitea kuullisi heitä henkilökohtaisesti, joten he ovat olennaisilta osin riippuvaisia valtioiden kansalaisilleen myöntämästä diplomaattisesta suojasta, jäsenvaltioiden on toimittava nopeasti, jotta asianomaisten henkilöiden tapaus saatetaan viivytyksettä sekä lojaalisesti ja puolueettomasti mainitun komitean käsiteltäväksi sen uudelleentarkastelua varten, jos tämä on objektiivisesti perusteltua toimitettuihin merkityksellisiin tietoihin nähden.

Lisäksi asianomaisilla henkilöillä on mahdollisuus nostaa tuomioistuimessa

sen hallituksen, jolle heidän listalta poistamista koskeva pyyntönsä on osoitettu, valtion kansalliseen oikeuteen tai jopa suoraan tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä annettuun asetukseen N:o 881/2002 ja niihin turvallisuusneuvoston merkityksellisiin päätöslauselmiin, jotka sillä pannaan täytäntöön, perustuva kanne siitä, että kansallinen toimivaltainen viranomainen loukkaa asianomaisten henkilöiden oikeutta pyytää heidän tapauksensa uudelleen tarkastelua, jotta heidän nimensä poistettaisiin niiden henkilöiden luettelosta, joita pakotteet koskevat. Tällaisen kanteen yhteydessä kansallisten tuomioistuinten on lähtökohtaisesti sovellettava kansallista lainsäädäntöään ja samalla varmistettava yhteisön oikeuden tehokas vaikutus, mikä voi johtaa siihen, että tarvittaessa syrjäytetään sen vastainen kansallinen sääntö, kuten sääntö, jonka mukaan tuomioistuINVALVONNAN kohteeksi ei voida saattaa kansallisten viranomaisten kieltäytymistä ryhtyä toimenpiteisiin kansalaistensa diplomaattisen suojan varmistamiseksi.

(ks. 145–150 ja 152 kohta)

10. EY 253 artiklassa edellytetyistä perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmevä neuvoston päättely siten, että niille, joita toimenpiteet koskee, selviävät niiden syyt ja että yhteisöjen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteiden laillisuuden. Perusteluvollisuuden noudattamista arvioitaessa on otettava huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös

asiayhteys ja kaikki kyseistä asiaa koskevat oikeussäännöt. Kun kyseessä on yleisesti sovellettavaksi tarkoitettu toimi, riittää, kun perusteluissa osoitetaan yhtäältä kokonaistilanne, joka johti toimen antamiseen, ja toisaalta ne yleiset tavoitteet, joihin toimella pyritään.

oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen N:o 881/2002 viittauskappaleet ja erityisesti sen ensimmäisestä seitsemänteen perustelukappale täyttävät täysin nämä vaatimukset. Tätä toteamusta ei voida kyseenalaistaa sillä, että väite kilpailun vääristymisen vaarasta, joka kyseisellä asetuksella pyrittiin sen johdanto-osan mukaan estämään, ei ole uskottava. Muotovirhe, jonka asetuksen osalta muodostaa se, että yhdessä sen perustelukappaleessa on virheellinen tosiseikkaa koskeva maininta, ei näet voi johtaa kyseisen asetuksen kumoamiseen, mikäli asetuksen muut perustelukappaleet sisältävät sinänsä riittävät perustelut.

Tältä osin tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä

(ks. 164–167 kohta)